

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Російський державний гуманітарний університет
Білоруський державний
педагогічний університет ім. М.Танка
Бельський державний університет ім. А.Руссо

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

Матеріали I Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців

15–16 травня 2008 року
м. Рівне

Рівне
2008

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор Рівненського державного гуманітарного університету
Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор
з наукової роботи Рівненського державного гуманітарного університету
Войтович Ігор Станіславович – кандидат педагогічних наук, доцент,
Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;
Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;
Галатюк Юрій Михайлович – кандидат педагогічних наук, доцент;
Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;
Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;
Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент;
Каштан Сергій Степанович – кандидат технічних наук, доцент;
Павелків Віталій Романович – кандидат психологічних наук, доцент;
Максимцев Юрій Романович – кандидат фізико-математичних наук, доцент.

Н 34 Наука, освіта, суспільство очима молодих: Матеріали I Всеукраїнської науково–практичної конференції студентів та молодих науковців 15–16 травня 2008 року, м. Рівне. – Рівне: РДГУ, 2008. – 258с.

Збірник містить матеріали доповідей студентів, магістрантів, здобувачів, аспірантів, вчителів та викладачів провідних ВНЗ України, Росії, Білорусі. В публікаціях висвітлені актуальні питання педагогіки, психології, методики викладання окремих дисциплін у загальноосвітніх і вищих навчальних закладах, особливості розробки та використання в освіті, науці, інших галузях прикладного програмного забезпечення.

Для студентів та магістрантів вищих навчальних закладів, вчителів та психологів загальноосвітніх навчальних закладів, наукових та педагогічних працівників.

Рекомендовано до друку Вченою Радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 9 від 25 квітня 2008 р.)

Что же делают лидеры? Они реализовывают свои устремления (или устремления тех, на кого работают), полагаясь на свои способности, и используя как инструмент ту молодежь, которая вошла в остальные 95%, или, по крайней мере, её активную часть.

В уже упомянутых мною тоталитарных государственных образования роль воспитания и обучения таких лидеров из «способной молодёжи» брали на себя такие организации как NAROLAS (Национально-политические воспитательные заведения) и Высшая Комсомольская Школа (ВКШ ЦК ВЛКСМ), соответственно. Там молодёжь проходила нужную идеологическую подготовку, и получала необходимое образование. Позднее, будучи уже подготовленными лидерами они вливались в систему государственного управления. Со временем проходила ротация, и уже они правили государственный бал, а на их места приходили новые птенцы упомянутых организаций.

А как обстоят дела с воспитание лидеров сейчас? Сейчас лидеры сами создают себя! Они сами работают над своим внутренним и профессиональным ростом. Многие из них выходят из рядов массы. Они понимают, что их использовали, но это многому их научило, они поняли схемы управления и знают их изнутри. Работая на совершенствование этих схем, создавая и реализовывая новые, они создают свои организации, объединяются со схожими с ними по духу такими же молодёжными лидерами. И так они становятся игроками на политическом поле страны. У них есть молодёжь, которую они готовы предложить, и есть те люди (из «главных игроков»), которые хотят использовать эту молодёжь для достижения своих политических и личных целей. А как происходит это взаимное сотрудничество, мы уже увидели на приведенных примерах. Так что не стоит сомневаться в том, что современные молодёжные лидеры со временем сменят сильных мира сего, и встанут у различных рулей политической жизни в разных странах. Эта ротация, которую нужно ожидать, и она уже идет, что видно на примерах, когда молодёжные лидеры попадают в представительские органы власти, а так же получают руководящие должности в специально «под них» созданных государственных учреждениях, чья деятельность лежит в области идеологии и молодёжной политики. Получая подобные посты, они реализовывают свои способности и навыки, но уже в масштабах целых стран и их регионов. А массы так и остаются массами

ПІТАННЯ ВИВЧЕННЯ ОРФОГРАФІЇ У ПРОГРАМАХ І ПІДРУЧНИКАХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

**Олександр Антончук, викладач, Хом'як І.М., доктор педагогічних наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет, м.Рівне**

Серед основних шляхів реформування шкільної освіти – наукове та методичне забезпечення, підготовка і впровадження нових навчальних планів і програм, підручників і посібників. Навчальна програма – документ, затверджений Міністерством освіти і науки України, – визначає мету і завдання курсу, обсяг і систему знань, коло умінь і навичок з української мови, які мають одержати учні в процесі навчання. На основі програм розробляються підручники, методичні посібники, робочі зошити, комп'ютерні програми і т.ін.

У “Пояснювальній записці” до основного курсу програми з української мови середньої загальноосвітньої школи. Рідна мова. 5–11 класи. – К., Освіта, 1993, укладеної О.М.Біляєвим, Л.М.Симоненковою, Л.В.Скуратівським, Г.Т.Шелеховою, чітко визначено основні дидактичні функції, навчальні та загальнопедагогічні завдання курсу, окреслено шляхи і методи навчання української мови. Одним із основних шляхів та засобів ефективного навчання автори вбачають у застосуванні різних способів структурування матеріалу з використанням узагальнювальних таблиць і схем, вивченні матеріалу укрупненими частинами, що містять головні теоретичні відомості і факти мови, об'єднані узагальненою темою.

Аналіз програми дозволяє виділити декілька етапів вивчення орфографії, кожен з яких має свою мету, завдання, зміст, специфічні форми. Початковий етап формування орфографічних умінь і навичок планувався в 1–4 класах. 5–7 класи – основний етап навчання орфографії у зв'язку з фонетикою, морфологією, будовою слова і словотвором. У 8–9 і 10–12 класах узагальнювалися знання з орфографії й удосконалювалися правописні навички на більш складному матеріалі з використанням довідкової літератури, проводилася самостійна робота над похибками і над попередженням помилок.

Метою статті є аналіз чинних програм і підручників з української мови в контексті досягнень сучасної лінгводидактики, підвищення правописної грамотності учнів.

За програмою 1998 року орфографічна грамотність досягалася передусім завдяки формуванню у свідомості учнів правильних, неспотворених графічних і кінетичних образів слів. Корисними з цього погляду були навчальні диктанти, коли учні наперед вивчали текст, ознайомлювалися з особливостями написання слів та розділовими знаками в ньому, а потім, закривши підручник, записували його під диктовку – так вироблялася зорова пам'ять на слова та їхнє написання. Для вироблення уважності важливе значення мали диктанти із самоперевіркою їх за друкованим текстом (коли учень сам звиряв свій диктант і виправляв в ньому помилки) з наступною перевіркою і об'єктивною оцінкою його вчителем [2, с. 8]. Зміщення акцентів із навчання насамперед граматики не означало, що мала бути послаблена увага до неї. Навпаки: нові дидактичні засоби – робочі зошити з рідної мови – спрямовувалися на органічне

поєднання розвитку культури мови й мовлення, спілкування з одночасним удосконаленням правописних і стилістичних умінь та навичок.

Учні 6 класу набувають, закріплюють й удосконалюють уміння правильно утворювати і вживати відмінкові форми іменників, прикметників, числівників та займенників, відповідно використовувати слова, виражені цими частинами мови, в тексті [2, с. 18]. Відповідно семикласники навчаються правильно утворювати та вживати в тексті часові і способові форми дієслів, дієприкметників, дієприслівників, доречно використовувати різні дієслівні форми, форми на *-но*, *-то*, прислівники, прийменники, сполучники, частки [2, с. 23].

Автори програми 1999 року серед головних завдань на перехідному етапі реформування навчання української мови відзначили “ознайомлення учнів з мовною системою як основою для формування мовних і мовленнєвих умінь і навичок” [3, с. 4]. На перший план висувалася необхідність різнобічного особистісного і мовленнєвого розвитку учнів, якому підпорядковувалося завдання системного вивчення мови.

У програмі 2001 року містилася вимога системнішого і цілеспрямованішого вивчення правописних тем курсу з метою сприяння мовленнєвому розвитку учнів. Правописні теми, а також питання культури мовлення в програмі виділено окремими блоками. Вивчення мовної теорії укрупненими логічно завершеними частинами мало передусім компенсувати скорочення кількості навчальних годин у 5–6 класах і, окрім того, зосередити увагу на формуванні в учнів правописних умінь і навичок, написання творчих робіт, проведення індивідуальної роботи тощо.

У чинній програмі (Українська мова. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів. 5–12 класи. – К.: Перун, 2005. – 176 с.) кожен із курсів для певного класу складався з чотирьох змістових ліній (мовленнєвої, мовної, соціокультурної і діяльнісної, або стратегічної), які подаються у формі таблиць. У мовленнєвій і мовних змістових лініях основними є три колонки: в одній із них подано зміст навчального матеріалу, а в двох інших відповідно – державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів і кількість годин, що виділяється на вивчення певної теми. Провідними принципами засвоєння мовної змістової лінії у 6–7 класах є принцип системності, який передбачає організацію навчального матеріалу, виокремлення щонайтіснішого взаємозв'язку всіх аспектів мовної системи, комплексне вивчення мовних одиниць, явищ, понять, та принцип комунікативності, який визначає створення умов для вивчення питань про сферу застосування мовних одиниць.

І.М. Хом'як вважає, що “у програмах слід закласти більш зримі основи для реалізації зв'язку орфографії з різними розділами мови, щоб засвоєння орфограм пов'язувалося, наприклад, з дериваційними особливостями аналізованих слів не лише в розділі “Словотвір. Орфографія” в 5 класі, але й під час вивчення частин мови в 6 і 7 класах, аби зіставлення вимови і написань стали звичними в курсі української мови і відповідали фонетичному принципові української орфографії, а вимога пояснювати правопис слів була в усіх схемах морфологічного розбору” [6, с. 132].

Навчання рідної мови передбачає розвиток навичок письма, написання робіт творчого характеру, серед яких усні й письмові перекази і твори різних типів, стилів і жанрів мовлення. При цьому оцінюється зміст і мовне оформлення (грамотність). Перекази і твори є підготовчими вправами до оволодіння учнями життєво необхідними жанрами мовлення (конспект, реферат, доповідь, виступ на зборах, під час дискусії, рецензія і т.ін.) [4, с. 12].

Зокрема, у 6 класі вивчаються такі орфографічні теми:

Повторення, узагальнення та поглиблення вивченого (Орфограми в коренях, префіксах, суфіксах і на межі значущих частин слова та основ.). **Словотвір, орфографія** (Правопис складних слів разом і через дефіс, написання слів з *нів-*; правопис складноскорочених слів.)

Правопис іменників (Велика буква і лапки у власних назвах. *Не* з іменниками. Буква *-а* (*я*), *-у* (*ю*) в закінченнях іменників чоловічого роду другої відміни. Букви *е, и, і* в суфіксах *-ечок*-, *-ечк*-, *-ичок*-, *-ичк*-, *-інн* (*я*)-, *-ення* (*я*), *-н* (*я*)-, *-инн* (*я*), *-ив* (*о*), *-ев* (*о*). Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові). **Правопис прикметників** (Написання прикметників із суфіксами: *-еньк*-, *-есеньк*-, *-ісіньк*-, *-юсіньк*-, *-ськ*-, *-цьк*-, *-зьк*-. Букви *е, о, и* у прикметникових суфіксах *-ев* (*єв*-), *-ов* (*-йов*-, *-ьов*-), *-ин*-, *-ін*-, *-ичн*-. Написання *не* з прикметниками. Написання *-н* і *-нн* у прикметниках. Написання складних прикметників разом і через дефіс. Написання прізвищ прикметникової форми). **Правопис числівників** (Буква *ь* на кінці числівників і перед закінченням у непрямих відмінках. Роздільне написання складених числівників. Написання разом порядкових числівників з *-тисячний*). **Правопис займенників** (Пристаєний *н* у формах особових і вказівних займенників. Написання разом і через дефіс неозначених займенників. Правопис заперечних займенників. Написання займенників з прийменниками окремо).

Учні 6 класу повинні оволодіти вміннями: правильно писати іменники з вивченими орфограмами; утворювати і правильно писати чоловічі та жіночі імена і по батькові; знаходити і виправляти орфографічні помилки на вивчені правила; користуватися орфографічним словником; правильно писати прикметники з вивченими орфограмами і пояснювати їх, користуючись правилом; знаходити і виправляти помилки у правописі прикметників; знаходити вивчені орфограми в числівниках, пояснювати їх правилами; помічати і виправляти помилки на вивчені правила; знаходити вивчені орфограми в займенниках і пояснювати їх; помічати і виправляти помилки у вживанні займенників.

У 7 класі вивчаються такі орфографічні теми:

Правопис дієслів (Не з дієсловами (повторення). Правопис *-ться, -иця* в кінці дієслів (повторення). Букви *е, и* в особових закінченнях дієслів І і II дієвідмін (повторення). Буква *ь* у дієсловах наказового способу). **Правопис дієприкметників** (Правопис голосних у закінченнях дієприкметників. Правопис голосних і приголосних у суфіксах дієприкметників. Написання *-н* – у дієприкметниках та *-ни* – у прикметниках дієприкметникового походження. Не з дієприкметниками). **Правопис дієприслівників** (Не з дієприслівниками). **Правопис прислівників** (Букви *-н* – та *-ни* – у прислівниках. Не і ні з прислівниками. И та і в кінці прислівників. Правопис прислівників на *-о, -е*, утворених від прикметників та дієприкметників. Написання прислівників разом і через дефіс. Написання прислівникових сполучень типу: *раз у раз, з дня на день*). **Правопис прийменників** (Написання похідних прийменників разом, окремо і через дефіс). **Правопис сполучників** (Написання сполучників разом і окремо). **Правопис часток** (Написання часток *-бо, -но, -то, -таки*. Не і ні з різними частинами мови (узагальнення)). **Правопис вигуків** (Дефіс у вигуках).

Відповідно до державних вимог семикласники повинні вміти з орфографії: правильно вимовляти дієслова і писати їх з вивченими орфограмами; знаходити і виправляти допущені помилки на вивчені орфографічні правила, а також помилки у формі залежного слова; правильно писати дієприкметники з вивченими орфограмами; пояснювати орфограми в дієприкметнику; знаходити і виправляти в реченні помилки на вивчені орфографічні правила; правильно писати дієприслівники з вивченими орфограмами; виправляти помилки у вживанні та правописі дієприслівників; утворювати ступені порівняння прислівників, практично застосовувати правила правопису; помічати і виправляти помилки у правописі прислівників; застосовувати правила правопису прийменників; знаходити і виправляти помилки в їх правописі; правильно писати сполучники: помічати і виправляти помилки в їх написанні; правильно писати частки; знаходити і пояснювати орфограми в частках за допомогою правил; самостійно знаходити і виправляти помилки в їх правописі; правильно писати вигук з орфограмами; пояснювати написання вигуків з орфограмами.

Таким чином, аналіз програм з української мови для середньої загальноосвітньої школи дозволяє зробити висновки, важливі для побудови системи вправ з орфографії: опрацювання орфографічних тем принагідно відбувається у зв'язку з вивченням морфології, що передбачає реалізацію принципу засвоєння орфографії на морфологічній основі; програма дозволяє визначити етапи вивчення орфографії, кожен з яких має свою мету, особливості; серед орфографічних понять, що сприяють виробленню орфографічних навичок, центральними є орфограма, варіант орфограми, які учні засвоюють практично.

Відповідно до зміни акцентів в основній меті й завданнях курсу української мови, визначених нині чинними програмами на основі концепцій навчання, змінено й функції підручників. Значно посилені мотиваційна, комунікативна й виховна функції, що забезпечують різнобічний мовленнєвий розвиток учнів. У 1991 р. відповідно до нової програми видано масовим накладом підручники для 5, 6 і 7 класів. Нині учні загальноосвітніх шкіл, ліцеїв і гімназій користуються підручниками "Рідна мова" таких авторів: О.Біляєва, С.Карамана, Л.Мацько, Я.Остаф, М.Пентиліук, Г.Передрій, Л.Симоненкової, Л.Скуратівського, В.Тихоші, Г.Шелехової, І.Юшук та ін.

Позитивним у нових підручниках є те, що вони мають систему вправ трьох видів: 1) аналітичні, що допомагають відновленню в пам'яті учнів потрібних знань для засвоєння нової теми; 2) конструктивні, які спрямовані на закріплення знань і формування в учнів умінь та навичок; 3) синтетичні – різні види ускладненого характеру, мовні розбори, проблемні завдання [1, с. 93].

У підручниках використано однакові умовні позначення, що диференціюють навчальні завдання. Низка умовних символів використовується для побудови схем, моделей, таблиць. У теоретичному матеріалі кольором чи шрифтом виділяються нові терміни, ілюстративний матеріал, що сприяє кращому його сприйняттю й запам'ятовуванню.

Підручники "Рідної мови" для 6–7 класів Г.Р.Передрій, Л.В.Скуратівського, Г.Т.Шелехової, Я.І.Остаф відповідають програмам 1998 року, підпорядковані ідеям розвивального навчання, засвоєння теоретичного матеріалу укрупненими логічно завершеними частинами, інтенсифікації і посилення практичної спрямованості навчального процесу. У них широко представлені завдання з метою спостережень учнів над мовою, а це дозволяє аналізувати мовні факти, порівнювати їх, виділяти головне з вивчуваного матеріалу, встановлювати причинно – наслідкові зв'язки між мовними явищами [5, с. 168].

Отже, програми і підручники з української мови постійно удосконалюються у зв'язку з розвитком методичної науки, суспільними потребами. Орфографія вивчається від початкової до старшої школи. Комунікативна спрямованість навчання рідної мови не заперечує важливості підвищення орфографічної грамотності учнів, оскільки письмо є одним із різновидів мовленнєвої діяльності. У підручниках приділено достатню увагу розвитку писемної форми мовлення, міститься значна кількість завдань проблемного характеру, які активізують пізнавальну діяльність школярів.

Список використаних джерел

1. Караман О.В. Формування в учнів орфографічних умінь і навичок у процесі вивчення фонетики: Дисертація... канд. пед. наук. – К. – 1994. – 191 с.
2. Програми для середньої загальноосвітньої школи. Рідна мова. 5–11 класи. І.П.Юшук. К. – 1998. – 45 с.

3. Програми для середньої загальноосвітньої школи. Рідна мова. 5–11 класи. – К.: Перун. – 1999. – 80 с.
4. Українська мова. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів. 5–12 класи. – К.: Перун, 2005. – 176 с.
5. Хом'як І.М. Питання методики орфографії в підручниках з української мови // Актуальні проблеми сучасної філології. Мовознавчі студії. Збірник наукових праць Рівненського державного гуманітарного університету. Вип.11. – Рівне: РДГУ. – 2002. – С. 167–172.
6. Хом'як І.М. Питання орфографії в програмах із рідної мови // Актуальні проблеми сучасної філології. Мовознавчі студії. Збірник наукових праць Рівненського державного гуманітарного університету. Вип.12. – Рівне: РДГУ, 2003. – 155 с. – С. 128–132.

АКТИВІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНО–ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ ЗАСОБАМИ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТЕХНІКИ (НА МАТЕРІАЛІ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ)

Тетяна Богатирьова, викладач

Рівненський державний гуманітарний університет, м.Рівне

З урахуванням соціокультурних вимог сьогодення освіта повинна мати гуманістичне, особистісно–орієнтоване спрямування, унаслідок чого знання, уміння й навички перетворюються із мети навчання в засоби розвитку пізнавальних і особистісних якостей учнів. Тому все більшого значення набуває орієнтація навчання на різнобічний розвиток учнів.

Підвищення загальноосвітнього рівня, забезпечення учнів глибокими знаннями й практичними вміннями повинні базуватися на ґрунті активізації навчально–пізнавальної діяльності. За цих умов використання комп'ютерної техніки для активізації навчально–пізнавальної діяльності та комп'ютерних технологій навчання, які революціонізують та інтенсифікують процеси навчання є надзвичайно актуальними. Зазначене вище свідчить про актуальність науково–педагогічного обґрунтування питань, пов'язаних з підвищенням розумової активності учнів у процесі оволодіння знаннями, активізацією навчально–пізнавальної діяльності учнів засобами комп'ютерної техніки.

В контексті нашого дослідження основоположним є поняття “активізація навчально–пізнавальної діяльності”. Внаслідок аналізу різних підходів (П.С. Атаманчук, М.С. Головань, Н.М. Зверев, Л.О.Іванової, М.Я.Ігнатенко, В.Ф. Кушиної, В.І Лозової, В.О. Онищук, А.Г. Сологуба, Т.І. Шамової, В.Ф.Шморгуна, Г.І. Шукиної) до визначення цього поняття ми дійшли висновку, що активізація навчально–пізнавальної діяльності – процес, направлений на мобілізацію вчителем (за допомогою спеціальних заходів) інтелектуальних, морально–вольових та фізичних сил учнів, розвиток здатності подолати труднощі, активно самостійно працювати.

Значним вкладом в педагогічну і психологічну науку є дослідження В.В.Давидова, П.Я.Гальперіна, Л.В. Занкова, Д.Б. Ельконіна, що виявили можливість значного підвищення активності школярів у навчально–пізнавальній діяльності. У психолого–педагогічній літературі переконливо показано, що правильно організована самостійна робота учнів на уроці сприяє значному підвищенню ефективності навчання, активізації навчально–пізнавальної діяльності (П.Я. Голант, М.А. Данилов, Н.Г.Дайрі, Б.П.Єсіпов, Р.Г. Лемберг, І.І. Малкін, Р.М. Мікельсон, І.П. Огородніков, Т.С.Панфілов, М.Н.Скаткін, Р.Б. Срода, А.В. Усова та ін.). Специфіці самостійної роботи школярів з іноземної мови та її відображення в заходах і засобах навчання різних видів мовної діяльності присвячені дослідження Н.Б.Фадєєвої, Е.Г. Міквабія, А.Ю.Горчевої, Е.А.Коробкової та ін.; особливості та перспективи організації самостійної роботи учнів з використанням комп'ютера розглянуті в працях О.П.Крюкової, П.І.Сердюкова, М.Д.Рібакова, Р.К.Міньяр–Белоручева.

У дослідженнях Е.І. Машбиц, І.П. Підласого, В.М. Монахова, В.О.Новікова, С.І.Архангельського, Є.Л. Белкіна, Т.В. Габай, Б.С. Гершунського, І.А.Катищева, Н.Ф.Тализіної, Л.Т.Турбовича доведено, що підвищенню ефективності навчальної діяльності сприяє використання комп'ютерів. Вони виступають як засоби покращення якості каналів прямого і зворотного зв'язків у навчальному процесі, допомагаючи підвищити продуктивність праці вчителя, процес засвоєння навчальної інформації, методів корекції діяльності учнів. Окремі засоби та шляхи активізації навчально–пізнавальної діяльності, що вивчаються, не об'єднані в єдину систему; не розроблені теоретичні проблеми, пов'язані з використанням нових інформаційних технологій у процесі активізації навчально–пізнавальної діяльності учнів на уроках іноземної мови.

Таким чином, педагогічною наукою зібраний достатньо широкий матеріал для того, щоб зробити його узагальнення, виявити та обґрунтувати основні шляхи та засоби активізації навчально–пізнавальної діяльності засобами комп'ютерної техніки.

Мета нашого дослідження – довести ефективність використання комп'ютерної техніки як одного із засобів активізації навчально–пізнавальної діяльності учнів на уроках іноземної мови.

У ході дослідження було висунуто припущення, згідно з яким рівень активізації навчально–пізнавальної діяльності підвищується при створенні таких педагогічних умов: використання як засобу підвищення рівня активізації захоплюючого матеріалу комп'ютерних навчальних програм, адекватного змісту освіти з орієнтацією на мотиваційну сферу учнів; забезпечення цілісного розуміння навчального

ЗМІСТ

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ НАПРЯМ

<i>Анцыпирович О.Н.</i> ОСОБЕННОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ МУЗЫКАЛЬНОГО ФОЛЬКЛОРА В МУЗЫКАЛЬНОМ ВОСПИТАНИИ ДОШКОЛЬНИКОВ	3
<i>Балендр А. В., Гапонова В.М.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ-ПРИКОРДОННИКІВ ДО ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЙ.	4
<i>Башикір О., Золотухіна С.Т.</i> СПОСОБИ ФОРМУВАННЯ УМІНЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ІМПРОВІЗАЦІЇ.	7
<i>Белешко Марія, Михальчук Н.О.</i> ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ НАВІЮВАННЯ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ НАВЧАННЯ ..	8
<i>Березницька І., Сингаївський Д.В.</i> РОЛЬ ДІЛОВИХ ІГОР НА ЗАНЯТТЯХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.	9
<i>Блащинская И. А.</i> РАЗВИТИЕ ДОШКОЛЬНИКОВ В ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ЧЕРЕЗ ИНТЕГРИРОВАННЫЙ ПОДХОД.	12
<i>Боарь М.С.</i> ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ.	13
<i>Бурчак Л.</i> ДО ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ХІМІЇ.	14
<i>Бурчак С., Іваній В.С.</i> ВПЛИВ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ.	15
<i>Вовчок Ю.В., Сингаївський Д.В.</i> ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ.	17
<i>Войтович І.С.</i> САМОРЕАЛІЗАЦІЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В НАУКОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.	19
<i>Галатюк Ю.М.</i> ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ АКМЕОЛОГІЧНОЇ СТРАТЕГІЇ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ СУЧАСНОГО ПЕДАГОГА.	20
<i>Войтович О.П.</i> РОЛЬ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ В ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ ...	22
<i>Волошин М.О., Луць В., Огороднійчук І., Волошин О.М.</i> МОДЕЛЬ ВДОСКОНАЛЕННЯ ТА ОПТИМІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ПРИРОДНИЧИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ.	23
<i>Гнедко Н.М., Белешко Д.Т.</i> ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ ШКІЛЬНОГО КУРСУ ГЕОМЕТРІЇ.	24
<i>Горбатова Е.В., Поревая Н.В.</i> РАЗВИТИЕ ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОГО ТВОРЧЕСТВА ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	25
<i>Гуцал Л.А., Шоробура І.М.</i> ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ РОЗВИТКУ ПОЧАТКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ У КІНЦІ ХІХ-ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ.	27
<i>Дорожко Т.</i> ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ УЯВИ В УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	28
<i>Дубинина Д.Н., Барковская А.Л.</i> НАРОДНАЯ СКАЗКА КАК СРЕДСТВО ФОРМИРОВАНИЯ КРАСНОРЕЧИЯ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	29
<i>Дубинина Д.Н., Броска О.Л.</i> ОРГАНИЗАЦИЯ ВОСПИТАНИЯ И ОБУЧЕНИЯ ДОШКОЛЬНИКОВ В УСЛОВИЯХ РАЗНОВОЗРАСТНОЙ ГРУППЫ.	30
<i>Дякович Л.А., Янищур М.С.</i> ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРАКТИКУМУ В НАВЧАЛЬНИХ МАЙСТЕРНЯХ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.	31
<i>Зосименко О.,</i> КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ.	32
<i>Іваненко Н., Янищур М.С.</i> ВИКОРИСТАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ПРОЕКТІВ НА ЗАНЯТТЯХ ОБСЛУГОВУЮЧОЇ ПРАЦІ.	33
<i>Казак Т., Стреха Е.А.</i> ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ЗАГАДОК В ПРОЦЕССЕ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ.	35
<i>Калиновська Г.</i> РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ НАСТУПНОСТІ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРИРОДОЗНАВЧИХ УЯВЛЕНЬ І ПОНЯТЬ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.	36
<i>Коваль Т.В., Сварковська Л.А.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ РУХОВОЇ ФУНКЦІЇ ДІТЕЙ 3-ГО РОКУ ЖИТТЯ.	38
<i>Варич О.С.</i> ЗНАЧЕННЯ СОЦІОНІЧНОГО ТИПУ ОСОБИСТОСТІ У ВИБОРІ	

ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	39
<i>Гаяк С., Яниур М.С. ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ</i>	
НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ СТОЛЯРНОЇ СПРАВИ У СТАРШІЙ ШКОЛІ	41
<i>Зброжек Д., Яниур М.С. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ ПРИ</i>	
ПРОВЕДЕННІ ПРОФОРІЄНТАЦІЙНОЇ РОБОТИ З УЧНЯМИ НА ЗАНЯТТЯХ	
ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ	42
<i>Ковальова О.В., Мильникова В.П., МЕТОДИ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ ХХІ</i>	
СТОЛІТТЯ	43
<i>Козлюк О.А. ГРА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНОЇ</i>	
СПРЯМОВАНOSTІ СПІЛКУВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ	44
<i>Комлач Е., Стреха Е.А. МЕСТО ИГР С ПРИРОДНЫМИ МАТЕРИАЛАМИ В</i>	
ПРОЦЕССЕ ЕКОЛОГИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ ДОШКОЛЬНИКОВ	46
<i>Кулініч В.П. СОЦІАЛЬНЕ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ НА ЕТАПІ</i>	
ПЕРЕХОДУ З ДОШКІЛЬНОГО У МОЛОДШИЙ ШКІЛЬНИЙ ВІК	47
<i>Кустовська І., Гуревич Р.С. АКТИВНІ МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО</i>	
ЗНАЧУЩИХ ВМІНЬ ТА НАВИЧОК МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ВНЗ	49
<i>Лелюх Ю., Коваль Г.П. ПЕРСПЕКТИВИ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОГО</i>	
РОЗВИТКУ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	51
<i>Смолер Е.И., Литвина Н.В. ОСОБЕННОСТИ РЕАЛИЗАЦИИ РАЗДЕЛА</i>	
«ПОЗНАВАТЕЛЬНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ» БЕЛОРУССКОЙ	
ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ ПРОГРАММЫ «ПРАЛЕСКА»	52
<i>Лісіна Л. СИНЕРГЕТИЧНИЙ ПІДХІД ЯК МЕТОД ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ</i>	
МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ	54
<i>Мазуркевич Л.О., Набутовський І. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ У СТУДЕНТІВ</i>	
ПОТРЕБИ В САМОСТІЙНОМУ ОВОЛОДІННІ ЗНАННЯМИ	55
<i>Марчук Г.В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ДОСВІДУ</i>	
ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	56
<i>Мельничук Л.Б. ВИЗНАЧЕННЯ КРИТЕРІЇВ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ</i>	
НА ПРИКЛАДІ ТЕМАТИЧНОГО ТЕСТУВАННЯ	58
<i>Недохлебова О., Сварковська Л.А РОЗВИТОК ШВИДКОСТІ ТА СПРИТНОСТІ У</i>	
ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗА ДОПОМОГОЮ РУХЛИВИХ ІГОР	60
<i>Нетікша О. ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ</i>	
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ У	
ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	61
<i>Нечипорук О.В. ОСНОВНІ ЧИННИКИ СТАНОВЛЕННЯ У СТУДЕНТСЬКОЇ</i>	
МОЛОДІ ПОЗИТИВНОГО СВІТОСПРИЙНЯТТЯ	62
<i>Омельчук О., Кирильчук Ю.В. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ</i>	
В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ 6-7 КЛАСІВ	64
<i>Осьмук Н. ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ “ТРУДОВОЇ ШКОЛИ” ЗА ЧАСІВ</i>	
СОЦІАЛЬНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА 20 –ТИХ РОКІВ ХХ	
СТОЛІТТЯ	66
<i>Падалка О.І. ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ЦІННОСТІ У СИСТЕМІ</i>	
ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВИХОВАТЕЛЯ	67
<i>Попчук Т.П. ГРА ЯК ЗАСІБ ІНТЕГРАЦІЇ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ У</i>	
КОЛЕКТИВ ОДНОЛІТКІВ	69
<i>Поревая Н.В., Горбатова Е. В. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ТЕХНИКИ БАТИК В</i>	
ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ	71
<i>Ронко С., Побірченко Н.С. ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ПРИВАТНИХ</i>	
ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ В УКРАЇНІ (ХІХ - ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	72
<i>Рудакова Е., Стреха Е.А. УСЛОВИЯ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ ДОШКОЛЬНОГО</i>	
УЧРЕЖДЕНИЯ И СЕМЬИ В ПРОЦЕССЕ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ	
ДОШКОЛЬНИКОВ	73
<i>Стрик Г.П., Яниур М. С. ПСИХОЛОГО–ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ СТРУКТУРИ</i>	
ПРОФЕСІЙНИХ НАМІРІВ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	74
<i>Сулима Т. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ УСПІШНОГО</i>	
ЗАПРОВАДЖЕННЯ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВИЩОГО	
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	76
<i>Тарасова О. УПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У</i>	
ПРОФЕСІЙНУ ПІДГОТОВКУ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ГІРНИЧОГО ПРОФІЛЮ	77
<i>Тимошук В., Моторіна В. МЕТОД ПРОЕКТІВ ПРИ ЧИТАННІ ФАХОВИХ</i>	
ДИСЦИПЛІН СТУДЕНТАМ МАТЕМАТИЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	78
<i>Токаревич Е.Ю., Старжинская Н.С. ПРОБЛЕМЫ ПОДГОТОВКИ</i>	
СПЕЦІАЛІСТОВ ДОШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ	80

Федченко С., Федченко В.М. ПРО ДЕЯКІ МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО - КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ.	82
Калошкіна Е.Е. МЕТОДИЧЕСКИЕ РЕКОМЕНДАЦИИ ПО ОБУЧЕНИЮ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА РУЧНОМУ ТКАЧЕСТВУ НА ПРИМЕРЕ ГОБЕЛЕНОПЛЕТЕНИЯ.	83
Хоменчук Т.С. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПІДХІД В СИСТЕМІ РОЗВИВАЛЬНОГО НАВАННЯ.	84
Чабай Т.В., Житко И.В. ФАКТОРЫ, ВЛИЯЮЩИЕ НА ЭФФЕКТИВНОСТЬ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕССА, НАПРАВЛЕННОГО НА ПРЕДМАТЕМАТИЧЕСКУЮ ПОДГОТОВКУ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.	86
Шевчук О., Побірченко Н.С. СПЕЦИФІКА ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОЛЕГІЇ ПАВЛА ГАЛАГАНА (КІНЕЦЬ ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	87
Щаблінська Ю.С., Кирильчук Ю.В. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ 8-9 КЛАСІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНІЧНИХ ЗАДАЧ НА ЗАНЯТТЯХ З ОБСЛУГОВУЮЧОЇ ПРАЦІ.	88
Хоронжевський О.М. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ З ГІГІЄНИЧНОЇ КУЛЬТУРИ НА ЗАНЯТТЯХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.	90
Зайва Ю.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ НАВИЧОК СПІЛКУВАННЯ МОЛОДШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ З ОДНОЛІТКАМИ.	91
Ильковская М. ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМЫ ОЗНАКОМЛЕНИЯ СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ С ПРАВАМИ ЧЕЛОВЕКА.	92
Крикавська І.Г. СПІЛКУВАННЯ ВИХОВАТЕЛЯ З ДІТЬМИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЯК ЧИННИК ГУМАНІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ.	93
Макаренкова Е.М., Романов А.А. КОМПЛЕКСНОЕ ИЗУЧЕНИЕ РЕБЕНКА В НАСЛЕДИИ И.А. СИКОРСКОГО.	94
Романова Н.А., Воловик А.К. ИСТОРИЯ И ПЕРСПЕКТИВЫ НАРОДНОЙ ДИПЛОМАТИИ.	95
Юрчук О.І. ПРОБЛЕМА НАСТУПНОСТІ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО І МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.	96
Ткачук О., Кирильчук Ю.В. УМОВИ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ 8-9 КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ.	98
Янченко Т., Кирильчук Ю.В. ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ З ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ШКОЛЯРІВ.	99
Галатюк М.Ю. МОДЕЛЮВАННЯ ЕМПІРИЧНОГО І ТЕОРЕТИЧНОГО РІВНІВ ПІЗНАННЯ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ.	101
Гнатюк П.Р., Сингаївський Д.В. ВИКОРИСТАННЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ НА УРОКАХ СПЕЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН.	102
Шустак Д., Шутяк В.Г. ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ “АВТОМОБІЛІ” У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ І-ІІ РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ.	103
Шах М.В. ІНТЕГРОВАНІ ЗАНЯТТЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МИСТЕЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.	104
Хилимон С, Шутяк В.Г. ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ “АВТОМОБІЛЬНІ ДВИГУНИ” У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ І-ІІ РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ.	106
Павлюк Т.О. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ ПРИ ВИВЧЕННІ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ У ВНЗ.	107
Бернада І., Осмак Л.П. АНАЛІЗ ДИНАМІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ КРЕАТИВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ.	108
Боярчук Н.В., Устименко С.Ф. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ НЕНОРМАТИВНОЇ ЛЕКСИКИ В СПІЛКУВАННІ СТУДЕНТІВ.	109
Гальченко В. М., Кузьменко В.У. СПІЛКУВАННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ВИНАХІДЛИВОСТІ В ДОШКІЛЬНИКІВ.	111
Гарасимів Ю., Олексюк Н.С. ОЦІНКА РІВНЯ ВИХОВАНOSTІ НЕПОВНОЛІТНІХ З АСОЦІАЛЬНОЮ ПОВЕДІНКОЮ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ РОБОТИ З НИМИ.	112
Димченко Н. ПРОБЛЕМАТИКА НАУКОВИХ ПІДХОДІВ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ РЕФЛЕКСІЇ ТА РЕФЛЕКСИВНИХ МЕХАНІЗМІВ.	113
Зозуля О., Солодухова О.Г. ПСИХОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД СТУДЕНТІВ ЯК НАПРЯМ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПСИХОЛОГА У ВНЗ.	116

<i>Кадишева Л.Б., Саннікова О.П.</i> АНАЛІЗ ФЕНОМЕНА ПОЧУТТЯ ВЛАСНОЇ ГІДНОСТІ	117
<i>Косарева О.І.</i> ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ РАНИХ СПОГАДІВ У ПСИХОКОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ	118
<i>Мельник Н.Ю.</i> ПРОФЕСІЙНА ІДЕНТИЧНІСТЬ ЯК ПРЕДМЕТ СУЧАСНИХ ПСИХОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	120
<i>Мельничук І., Осмак Л.П.</i> ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКА	121
<i>Миргород О., Балл Г.О.</i> ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВАРІАТИВНОСТІ МИСЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	122
<i>Назарець Л.</i> РЕГУЛЮЮЧИЙ ВПЛИВ ЕМОЦІЙНОГО ФАКТОРУ НА ПІЗНАВАЛЬНІ ІНТЕРЕСИ ПІДЛІТКІВ	125
<i>Осмак Л.П., Кардач О.М.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПІДЛІТКІВ	127
<i>Осмак Л.П., Мельник І.О.</i> ДИНАМІКА ПРОФЕСІЙНОЇ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ МЕДПЕРСОНАЛУ	128
<i>Новик Л.</i> ПРОБЛЕМА СУБ'ЄКТНОСТІ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ. .	129
<i>Лабінська С.</i> АНАЛІЗ ТЕОРЕТИЧНИХ ПІДХОДІВ ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ РІВНЯ ДОМАГАНЬ ПІДЛІТКІВ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	131
<i>Гетьман (Білик) Т.</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	132
<i>Пилипенко Н.</i> ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.	133
<i>Ставицька С.</i> ЕТНІЧНА САМОСВІДОМІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ДУХОВНОЇ САМОСВІДОМОСТІ ОСОБИСТОСТІ	134
<i>Шарапа І., Павелків Р. В.</i> ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСІВ УЯВИ ТА УЯВЛЕНЬ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ТА ЇХ ВПЛИВУ НА ПОВЕДІНКУ	135
<i>Кулаков Р.С.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ У РАНИЙ ЮНОСТІ	136

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

<i>Гриб'юк О.О., Коваль В.В.</i> ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ ЗАСОБАМИ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ В КЛАСАХ ХІМІКО-БІОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ	138
<i>Малежик П., Зазимко Н.М.</i> ВИВЧЕННЯ ВПЛИВУ МАГНІТНОГО ПОЛЯ В ПРОЦЕСІ ПРЕСУВАННЯ НА МІЦНОСТІ ВЛАСТИВОСТІ ВОЛОКОННИХ КОМПОЗИТИВ	141
<i>Мирочук Т.С.</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ХІМІЧНОГО СКЛАДУ ШОКОЛАДУ	142
<i>Твердохліб І., Сергієнко В.П.</i> ЗНАЧЕННЯ ФІЗИЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ В НАВЧАННІ ФІЗИКИ	143
<i>Троць В.І., Шкаряк О.В., Січка Т.Г.</i> ДОСЛІДЖЕННЯ МІКРОТВЕРДОСТІ ПОЛІМЕРНИХ КОМПОЗИТНИХ МАТЕРІАЛІВ НА ОСНОВІ ПОЛІЕПОКСИДА ЕД – 20..	144
<i>Войтович Н.О., Мельник В.Й.</i> КОНТРОЛЬ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ У РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	146
<i>Шолойко С., Нікітіна С.В.</i> ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ КАЛЬЦІЮ ТА МАГНІЮ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	147
<i>Войтович Н.О., Мельник В.Й.</i> ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ ЯДЕРНО – ПАЛИВНОГО ЦИКЛУ	148
<i>Присяжнюк І.М., Бортник В.</i> МОДЕЛЮВАННЯ РОБОТИ КАРКАСНО-ЗАСИПНОГО ФІЛЬТРУ З УРАХУВАННЯМ ЗВОРОТНЬОГО ВПЛИВУ ЗАБРУДНЕНЬ НА КОЕФІЦІЄНТ ДИФУЗІЇ	149
<i>Громов Д.В.</i> СУЧАСНІ СТАНДАРТИ ВИГОТОВЛЕННЯ КОМПОНЕНТІВ ПК	150
<i>Присяжнюк І.М., Гоголь Т.</i> АСИМПТОТИЧНИЙ МЕТОД РОЗВ'ЯЗУВАННЯ НЕЛІНІЙНИХ ПРОСТОРОВИХ СИНГУЛЯРНО ЗБУРЕНИХ КРАЙОВИХ ЗАДАЧ ТИПУ „КОНВЕКЦІЯ-ДИФУЗІЯ” ПРИ ПЛОСКІЙ ФІЛЬТРАЦІЇ	152
<i>Іванов І., Зеленько А.С., Талапав Т.</i> ІНТЕРФЕЙС КОРИСТУВАЧА ЯК СУЧАСНИЙ ІНСТРУМЕНТ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	153
<i>Коваленко С.</i> ОСОБЛИВОСТІ БРИТАНСЬКОЇ МОДЕЛІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СИСТЕМУ ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ	155
<i>Ковальова О.В., Бикова А.В.</i> ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ	

ШКОЛІ.....	156
<i>Кравець М., Вороной С.М. ОБОСНОВАНИЯ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ</i>	
МУЛЬТИАГЕНТНЫХ СИСТЕМ ПРИ ПОИСКЕ ИНФОРМАЦИИ.....	157
<i>Матвійчук Н.В. МОЖЛИВІСТЬ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ В EXCEL ЗА</i>	
ДОПОМОГОЮ VISUAL BASIC FOR APPLICATIONS.....	159
<i>Романов С.С., Марченко О.О., Супрунова Ю.А. АВТОМАТИЗОВАНА СИСТЕМА</i>	
АНАЛІЗУ ТА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ.....	160
<i>Рубан М., Остимчук Г., Величко В.Є. ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ</i>	
СТУДЕНТІВ МАТЕМАТИЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ.....	162
<i>Семешук Т.І., Семешук І.І. ЗАСТОСУВАННЯ ППЗ „GRAN1” ДЛЯ</i>	
РОЗВ’ЯЗУВАННЯ ФІЗИЧНИХ ЗАДАЧ З ВИКОРИСТАННЯМ ПОНЯТТЯ	
ВИЗНАЧЕНОГО ІНТЕГРАЛУ.....	163
<i>Тхорук Д. В., Мороз І. П. МОДЕЛЮВАННЯ НЕЛІНІЙНИХ ЕФЕКТІВ В КЕРУЮЧИХ</i>	
ЕЛЕМЕНТАХ НВЧ СИСТЕМ ПЕРЕДАЧІ ІНФОРМАЦІЇ.....	165
<i>Ковбар В., Зарай В.М. ОПТИМІЗАЦІЯ ДОСТУПУ ДО ЕЛЕКТРОННОЇ ІНФОРМАЦІЇ</i>	
В ЛОКАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ.....	166
<i>Люльчик О., Батишкіна Ю.В. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА СИСТЕМА ПРОГНОЗУВАННЯ</i>	
ПОВЕДІНКИ СКЛАДНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ.....	167

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

<i>Абрамчук К., Шеретюк В.М. ПОВСТАНСЬКА РЕСПУБЛІКА НА ВОЛИНІ.....</i>	169
<i>Бородинська Л.І., Галуха Л.Ю. ОСВІТНЬО-ВИХОВНА ДІЯЛЬНІСТЬ</i>	
ЄВАНГЕЛЬСЬКИХ ХРИСТИЯН В УМОВАХ ДРУГОЇ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ.....	170
<i>Візітєв Ю.М. ДІЯЛЬНІСТЬ КОРПУСУ ОХОРОНИ ПРИКОРДОННЯ ПРОТИ</i>	
ПЛАСТОВОГО РУХУ НА ВОЛИНІ (20-30-ТІ РОКИ ХХ СТОЛІТТЯ).....	171
<i>Войтова Л., Побірченко Н.С. ШКІЛЬНИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ - ОДНА З ФОРМ</i>	
ОРГАНІЗАЦІЇ КРАЄЗНАВЧОЇ РОБОТИ (20-30-ТІ РОКИ ХХ СТ.).....	173
<i>Гарбузова І., Побірченко Н.С. КООПЕРАТИВНИЙ РУХ УКРАЇНИ (КІНЕЦЬ ХІХ-</i>	
ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ): СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ.....	174
<i>Герасименко О.А. ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ЕЛЕМЕНТИ СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ</i>	
МІСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.....	175
<i>Сеєрова О., Давидчук С. ФІЛОНТРОПІЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ ПРОЯВ УЧАСТІ</i>	
ДВОРЯН В СУСПІЛЬНОМУ ЖИТТІ.....	177
<i>Желєзняк В., Гур'янова І.Е. АЛЬТЕРГЛОБАЛІЗМ ЯК АЛЬТЕРНАТИВА</i>	
СВІТОВОГО РОЗВИТКУ.....	179
<i>Зиль В., Сеєрова О.В. УРОКИ ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ.....</i>	180
<i>Іванченко О.В., Постоловський Р.М. ВИШЕГРАДСЬКА ГРУПА У МІЖНАРОДНИХ</i>	
СТОСУНКАХ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ІСНУВАННЯ.....	181
<i>Кравченко О. Побірченко Н.С. ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ СПАДЩИНИ</i>	
П. КУЛІША У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНИХ ПЕРЕТВОРЕННЯХ.....	182
<i>Мишков В., Сеєрова О.В. МОСКОВСЬКЕ ПРАВОСЛАВ'Я В ІМПЕРСЬКОМУ</i>	
КОНТЕКСТІ: КОНФЛІКТИ ТА ПРОТИВОРІЧЧЯ.....	184
<i>Наумов А.С. СТАНОВЛЕННЯ ПУТІНСЬКОЇ МОДЕЛІ ФЕДЕРАЛІЗМУ В РОСІЇ У</i>	
КОНТЕКСТІ ЧЕЧЕНСЬКОЇ ПРОБЛЕМИ (2000-2004 РР.).....	185
<i>Пивоварчук Н., Сеєрова О.В. ПРОБЛЕМА МІЖЕТНІЧНИХ ВЗАЄМОВІДНОСИН У</i>	
ТЕОРІЯХ РОСІЙСЬКИХ ІСТОРИКІВ ЕМІГРАНТІВ МІЖВОЄННОГО ПЕРІОДУ.....	188
<i>Писцьо В., Давидюк Р.П. ОСОБЛИВОСТІ ОКУПАЦІЙНОГО РЕЖИМУ В</i>	
РЕЙХСКОМІСАРИАТІ „УКРАЇНА”.....	189
<i>Піотрович Н., Ничипорук К., Стародубець Г. М. ОСНОВНІ СКЛАДОВІ</i>	
УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНОГО РУХУ НА ВОЛИНІ В РОКИ	
ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ (1942-1943 РР.).....	191
<i>Сніжко Н., Сеєрова О.В. САМОЗВАНСТВО ЯК ФЕНОМЕН РОСІЙСЬКОЇ ІСТОРІЇ</i>	
В XVII СТ.....	193
<i>Тимочко І.Б. МІСЦЕ ЦЕРКОВНО-ПАРАФІЯЛЬНИХ ШКІЛ У РОЗВИТКУ ОСВІТИ</i>	
НА ВОЛИНІ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ – НА ПОЧАТКУ ХХ СТ.....	194
<i>Цубенко В. ДО ПИТАННЯ ПРО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНУ ОСВІТУ</i>	
УКРАЇНСЬКОГО (ХАРКІВСЬКОГО) ВІЙСЬКОВОГО ПОСЕЛЕННЯ КАВАЛЕРІЇ.....	196
<i>Шмид О., Шеретюк В.М. ЄВРЕЙСЬКІ ЗЕМЛЕРОБСЬКІ КОЛОНІЇ НА ВОЛИНІ У</i>	
XIX СТ.....	199
<i>Корковецька М., Доброчинська В. А. АТЕЇСТИЧНА ПРОПАГАНДА НА</i>	
РІВНЕНЩИНІ У 70 – 80 - ТІ РР. ХХ СТ.....	201

Скибан І.В., Добровичська В.А. ВИСВІТЛЕННЯ ГОЛОДОМОРУ 1932 – 1933 РР. НА СТОРІНКАХ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОГО ВИДАННЯ „НОВИЙ ЧАС” У МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД.	203
Балдинюк О., Побірченко Н. С. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ПІДЛІТКІВ В ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЯЧИХ ГРОМАДСЬКИХ ОБ’ЄДНАНЬ.	204
Клименко Ю. ТРУДОВЕ ПОСЕРЕДНИЦТВО: ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ, ПРОБЛЕМИ ТА ДЕЯКІ ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ.	205
Корольова Н. ДЕЯКІ ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ СТВОРЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО ЦЕНТРУ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ЛІДЕРІВ УЧНІВСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ.	207
Мазуркевич Л.О., Тарасюк В.В. ПРОБЛЕМА ПРАЦЮЮЧОГО СТУДЕНТА В ВУЗАХ УКРАЇНИ.	208
Маркова А. ПРОБЛЕМИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.	209
Кравцов О.Г. ОСОБЕННОСТИ КАРТИНЫ МИРА НЕСОВЕРШЕННОЛЕТНИХ ПРАВОНАРУШИТЕЛЕЙ.	211
Чернігівець О., Чернігівець Т.І. КЛАСИЧНА МУЗИКА У ФОРМУВАННІ ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ (ГУМАНІТАРНИХ, АГРАРНИХ І ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ).	212
Гусарук Т., Чернігівець Т.І. СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНА РОБОТА З МОЛОДЦЮ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ.	214
Кожарина Л.А., Арсеев И.И. ОСОБЕННОСТИ СМЫСЛОВОЙ СФЕРЫ ВЕРУЮЩИХ МОЛОДЫХ ЛЮДЕЙ.	216
Вершиніна Н., Чернігівець Т.І. ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ ЯК СОЦІАЛЬНЕ ЯВИЩЕ.	217
Хромов П., Ведулов В.И. РОЛЬ МОЛОДЕЖИ В ПОЛИТИЧЕСКИХ ПРОЦЕССАХ (НА ПРИМЕРЕ РОССИИ И УКРАИНЫ).	219
Антончук О., Хом’як І.М. ПИТАННЯ ВИВЧЕННЯ ОРФОГРАФІЇ У ПРОГРАМАХ І ПІДРУЧНИКАХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.	221
Богатирьова Т. АКТИВІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ ЗАСОБАМИ КОМП’ЮТЕРНОЇ ТЕХНІКИ (НА МАТЕРІАЛІ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ).	224
Боришкевич Т., Фрідріх А.В. ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКОВОГО СКЛАДУ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.	226
Божко Н., Радул В.В. ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ВНЗ ДО ЕФЕКТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.	229
Ваврін Г., Фрідріх А.В. КОНВЕРСІЯ ЯК ОСОБЛИВИЙ ВИД СЛОВОТВОРУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.	230
Килюшик Ю., Середюк Л. А. ПОЄДНАННЯ ТАЛАНТУ ТА ХВОРОЇ ФАНТАЗІЇ В ОСОБІ ЖАНА-БАТІСТА ГРЕНУА ЗА РОМАНОМ ПАТРИКА ЗЮСКІНДА “ПАРФУМИ” ..	233
Колосюк Л.В., Мороз Л.В. «БУДДЕНБРОКИ» Т.МАННА –ЛІТЕРАТУРНИЙ ШЕДЕВР ТА ДІЙСНІСТЬ У ФАКТАХ.	234
Король І., Фрідріх А.В. АНГЛІЙСЬКІ ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ОДИНИЦІ НА ПОЗНАЧЕННЯ “ХАРАКТЕРИСТИКА ЛЮДИНИ” ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ.	236
Костюк І., Михальчук Н.О. ФОРМИ РОБОТИ З КОМП’ЮТЕРНИМИ ПРОГРАМАМИ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.	238
Нестерук С.М. ГРА В ДІЙСНІСТЬ У ТВОРАХ ПИСЬМЕННИКІВ ХХ СТОЛІТТЯ...	241
Поліщук-Герасимчук О., Мороз Л.В. ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ СУЧАСНОГО ТИПУ КУЛЬТУРИ.	243
Скоролитная Е., Сузанская Т.Н. МЫСЛЬ О ПРАВДЕ В «ТИХОМ ДОНЕ» М.ШОЛОХОВА.	245
Тимочко О.Б. ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ ОПИС НОВОТВОРІВ ГРИЦЬКА ЧУБАЯ	246
Шапірко О., Фрідріх А.В. DIFFERENCES BETWEEN AMERICAN AND BRITISH ENGLISH.	248
Ягеніч Л. ДО ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ АНГЛОМОВНОЇ ЛЕКСИКИ НА І-ІІ КУРСАХ.	251
ЗМІСТ	252

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

Матеріали I Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців

15–16 травня 2008 року
м. Рівне

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Войтович І.С.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 31,2. Тираж 300 прим. Зам № 47/1.

Редакційно–видавничий відділ РДГУ
33000 м. Рівне, вул.С.Бандери, 12